

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 38Cb/294/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116230316
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., PhD. Lenka Müllerová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5116230316.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Lenkou Müllerovou, Ph.D., v právnej veci žalobcu: SETCAR s.r.o., so sídlom č.p. 816, 735 32 Rychvald, Česká republika, IČO: 27 850 994, podnikajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom: SETCAR s.r.o. - organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, so sídlom Černík 386/4, 038 53 Turany, IČO: 47 790 857, zastúpený JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Krasovského 15, 851 01 Bratislava, IČO: 00 653 501, o zaplatenie 756,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 756,- eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V ostatnej časti žalobný návrh z a m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 64%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Písomnou žalobou doručenou súdu 25.11.2016 sa žalobca domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 756,- € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 25.06.2015 do zaplatenia a trovy konania. Na odôvodnenie uplatneného nároku uviedol, že dňa 15.12.2014 došlo na L.O. B. C. Ž. ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Chevrolet P., evidenčné číslo U. (ďalej aj len „poškodené vozidlo“), ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému K. S. (ďalej aj len „poškodený“). Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Hyundai I., evidenčné číslo N., ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený používal svoje motorové vozidlo bežne na zabezpečenie pracovných a súkromných potrieb. Z uvedeného dôvodu na čas opravy poškodeného vozidla došlo dňa 15.12.2014 medzi poškodeným a žalobcom k uzatvoreniu Zmluvy o nájme č. XXX, predmetom ktorej bol nájom náhradného motorového vozidla zn. Chevrolet P. v období od 15.12.2014 do 31.12.2014. Dňa 01.01.2015 uzatvorili Zmluvu o nájme XXXb, predmetom ktorej bol nájom náhradného motorového vozidla zn. Chevrolet P. v období od 01.01.2015 do 30.01.2015. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 20140200 za prenájom náhradného motorového vozidla v celkovej dĺžke 17 dní, čo pri výške denného nájomného 63,- € bez DPH predstavovalo celkovú sumu za prenájom náhradného vozidla vo výške 1.071,- €. Do 31.12.2014 prenajíateľ nebol platcom DPH. Faktúra za prenájom vozidla v roku 2015 č. 20150022 - 30 dní pri výške denného nájomného 63,- € bez DPH predstavuje 2.268,- € s DPH, nakoľko od 01.01.2015 je prenajíateľ platcom DPH. Oznámením o poistnom plnení z 09.06.2015 žalovaný oznámil poškodenému, že ukončil šetrenie poistnej udalosti a poskytol mu poistné plnenie za

prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 2.583,- €. Žalovaný výšku poskytnutého poistného plnenia určil tak, že neuznal 10 dní prenájmu náhradného vozidla a poistné plnenie znížil o 756,- €. Dňa 08.03.2016 uzatvoril poškodený so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky poškodeného na náhradu škody z titulu náhrady nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 756,- €. Žalobca považuje postup žalovaného, ktorý priznal náhradu za prenájom náhradného vozidla len za 37 dní, pričom poškodený si uplatnil nárok za prenájom náhradného vozidla za 47 dní, za neoprávnený. Žalobca poukázal na ustanovenia § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b) a § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. a § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že poškodený postupoval tak, aby poškodenie na jeho vozidle bolo kvalifikované a čo najskôr odstránené. Po odovzdaní vozidla do opravy nemohol poškodený priamo ovplyvniť dĺžku trvania opráv a postup prác v servise, keďže tie sú závislé od ďalších faktorov ako napr. počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu. Ide o objektívne okolnosti existujúce nezávisle od vôle a konania poškodeného aj škodcu. Poškodený tak z objektívnych príčin nemohol v rozhodnom období užívať svoje vozidlo a dôvodne si počas tejto doby zabezpečil náhradné vozidlo. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť plnenie. Žalovaný oznámil poškodenému, že šetrenie poistnej udalosti ukončil 09.06.2015. Lehota na poskytnutie poistného plnenia uplynula 24.06.2015 a od 25.06.2015 sa žalovaný dostal do omeškania so splnením svojej povinnosti. Od uvedeného dňa si žalobca uplatnil nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy do zaplatenia.

2. V prílohe žaloby žalobca predložil listinné dôkazné prostriedky, a to európsky záznam o dopravnej nehode z 15.12.2014 č. I. 5 spisu, zákazkový list U. č. I. 6 spisu, faktúru č. 20150051 dodávateľa O. F. I..W..V. č. I. 7 spisu, Zmluvu o nájme č. XXX z 15.12.2014 č. I. 8 spisu, Zmluvu o nájme č. XXXb z 01.01.2015 č. I. 9 spisu, faktúru č. 20140200 za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. XXX na sumu 1.071 € č. I. 10 spisu, faktúru č. 20150022 za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. XXXb na sumu 2.268 € č. I. 11 spisu, vyhlásenie poškodeného k účelu zapožičania náhradného vozidla z 18.02.2015 č. I. 12 spisu, oznámenie žalovaného o výške poistného plnenia z 09.06.2015 č. I. 13 spisu, zmluvu o postúpení pohľadávky z 08.03.2016 uzatvorenú medzi postupcom K. S. a organizačnou zložkou žalobcu na území Slovenskej republiky č. I. 14 spisu.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo 06.02.2017 uviedol, že žalobou uplatnený nárok neuznáva. Nestotožnil sa s tvrdeniami žalobcu, že poškodený postupoval tak, aby poškodenie na jeho vozidle bolo odstránené čím skôr. Poškodený nahlásil žalovanému škodovú udalosť telefonicky 16.12.2014. Dňa 19.12.2014 žalovaný vykonal obhliadku poškodeného vozidla. Po vykonanej obhliadke bolo možné zo strany poškodeného pristaviť vozidlo do servisu za účelom jeho opravy. Poškodený napriek uvedenému nepristavil poškodené vozidlo do servisu bezodkladne, ale až dňa 12.01.2015, teda po 28 kalendárnych dňoch od vzniku škodovej udalosti, resp. po 24 kalendárnych dňoch od vykonania obhliadky motorového vozidla. Žalobca pritom neuvádza, z akého dôvodu dal poškodený vozidlo opraviť s takým dlhým časovým odstupom. K škodovej udalosti nedošlo medzi vianočnými sviatkami, ale počas pracovných dní v priebehu decembra. Podľa žalovaného tak bolo vozidlo dané na opravu oneskorene. Žalovaný má za to, že postupom poškodeného došlo k zväčšeniu rozsahu škody, ktorá mu vznikla. Zväčšenie rozsahu škody vzniklo priamo zavinením poškodeného. Žalovaný má ďalej za to, že dĺžka opravy motorového vozidla v servise O. I..W..V., vzhľadom na rozsah poškodení vozidla, bola neprimeraná. K oprave poškodeného vozidla došlo až po 53 kalendárnych dňoch od vzniku škodovej udalosti, čo považuje žalovaný za neprimerane dlhú dobu. Vozidlo bolo prijaté do servisu 12.01.2015, pričom faktúrou č. 201550051-SERV vystavenou spoločnosťou O., I..W..V. boli fakturované práce v rozsahu 19,3 hod., t.j. 2,4 pracovných dní. Napriek uvedenému došlo k oprave až 06.02.2015. Vzhľadom na uvedené, uplatnenie nároku na náhradné vozidlo v rozsahu 47 dní nemožno zo strany žalovaného akceptovať, nakoľko nejde o zapožičanie motorového vozidla na nevyhnutný čas na opravu motorového vozidla. Je zrejmé, že nejde o náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Z uvedených dôvodov žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. V prílohe písomného vyjadrenia žalovaný predložil oznámenie o výške poistného plnenia z 09.06.2015 č. I. 34 spisu, zákazkový list U. č. I. 35 spisu, faktúru č. 20150051-SERV dodávateľa O., I..W..V. č. I. 36 spisu, prvotný zápis o poškodení vozidla k škodovej udalosti z 19.12.2014 č. I. 37 spisu, zápis z doobhliadky o poškodení vozidla k škodovej udalosti z 12.01.2015 č. I. 39 spisu.

5. Žalobca v písomnom stanovisku z 10.04.2017 poukázal na súdnu prax súdov Slovenskej republiky vo veciach obdobných nárokov. Uviedol, že poškodené vozidlo bolo vzhľadom na rozsah jeho poškodenia bezprostredne po dopravnej nehode z 15.12.2014 dovezené do autoservisu O. I..W..V., v ktorom bola vykonaná obhliadka 19.12.2014 a doobhliadka 12.01.2015 a následne oprava motorového vozidla, pričom poškodené vozidlo sa nachádzalo v servise odo dňa dopravnej nehody až do ukončenia opravy. Poškodený po odovzdaní vozidla v deň dopravnej nehody nemal možnosť ovplyvniť priebeh opravy, a to aj s poukazom na prebiehajúce vianočné sviatky. Navrhol vo veci výsluch poškodeného K. S. a konateľa spoločnosti O. I..W..V.. (servisu, ktorý vykonal opravu poškodeného vozidla).

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení z 21.06.2017 zotrval na obsahu skoršieho vyjadrenia k podanej žalobe. Pokiaľ žalobca v písomnom vyjadrení uvádzal, že poškodené vozidlo bolo bezprostredne po dopravnej nehode 15.12.2014 dovezené do autoservisu O. I..W..V., tak poukázal na to, že zo zákazkového listu U. vyplýva, že motorové vozidlo bolo prijaté na opravu až 12.01.2015. Skutočnosť, že poškodený pristavil vozidlo do servisu a bola vykonaná obhliadka na adrese servisu, nemá vplyv na to, že oprava bola objednaná až 12.01.2015. Žalovaný má za to, že poškodený nepostupoval tak, aby bolo možné vozidlo čo najskôr opraviť. Nie je zrejmé, z akého dôvodu poškodený ponechal vozidlo v servise, ktorý nebol schopný prijať vozidlo na opravu. Žalobca nepreukázal, že ide o účelne vynaložené náklady za nutné užívanie náhradného vozidla. Dĺžka následnej opravy poškodeného vozidla v servise O. I..W..V., vzhľadom na rozsah poškodení, bola podľa žalovaného neprimeraná. K oprave poškodeného vozidla došlo až po 53 kalendárnych dňoch od vzniku škodovej udalosti, čo považuje žalovaný za neprimerane dlhú dobu. Opakovane poukázal na to, že vozidlo bolo prijaté do servisu na opravu 12.01.2015 v zmysle faktúry č. 201550051-SERV vystavenej spoločnosťou O. I..W..V.. boli fakturované práce spolu v rozsahu 19,3 hodín, t.j. 2,4 pracovných dní, avšak k oprave došlo až dňa 06.02.2015. Žalovaný tak nemôže akceptovať uplatnenie nároku za užívanie náhradného vozidla v rozsahu 47 dní, nakoľko nejde o zapožičanie motorového vozidla na nevyhnutný čas na opravu motorového vozidla.

7. Na základe vykonaného dokazovania oboznámením listín, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, prednesmi právneho zástupcu žalobcu a žalovaného a výsluchom svedkov I. C.Q.Í. a K. S. súd žalobu vo väzbe na citované zákonné ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 11 ods. 7, 8 zákona č. 381/2001 Z. z., § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov zamietol s konštatovaním, že žalobca v konaní nepreukázal naplnenie jedného z predpokladov uplatneného nároku na náhradu škody poškodeného K. S. voči žalovanému, a to vznik tvrdenej škody na strane poškodeného.

8. Proti rozsudku prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý namietol nesprávne právne posúdenie veci súdom. Žalobca poukázal na obsah zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2016, z ktorej vyplýva, že vzájomné nároky žalobcu a poškodeného sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom ide o odplatné postúpenie pohľadávky, pri ktorom došlo súčasne k úhrade vystavenej faktúry za nájom. Uviedol, že postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným nespôsobilo zánik povinností žalovaného, nakoľko zo strany žalobcu došlo k úhrade odplaty za postúpenie pohľadávky a súčasne zo strany poškodeného k uhradeniu faktúry. Došlo tak k úbytku v majetkovej sfére žalobcu tým, že poskytol poškodenému náhradné vozidlo a zo strany žalovaného (poistovne škodcu) nedošlo v zmysle ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o povinnom zmluvnom poistení k úhrade nájomného v plnom rozsahu. Žalobca má za to, že zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný a zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Žalobca na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodovaciu prax všeobecných súdov.

9. Žalovaný navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací po prejednaní odvolania žalobcu dospel k záveru, že posúdenie súdom prvej inštancie, ktorý konštatoval, že škoda na strane poškodeného doposiaľ nevznikla, je v danom štádiu konania a vzhľadom na okolnosti konkrétnej prejednávanej veci predčasný, z ktorého dôvodu sa odvolací súd nestotožnil ani so záverom okresného súdu o neexistencii pohľadávky, ktorá bola predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky. Odvolací súd pristúpil k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd uložil okresnému súdu opätovne

vyhodnotiť uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 756,- eur, ktorú pohľadávku žalobca odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej s poškodeným, posúdiť existenciu zmluvných vzťahov a ich dôsledky, práva a povinnosti z nich plynúce vo väzbe na závery odvolacieho súdu vyjadrené v dôvodoch odvolacieho rozhodnutia a pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, vychádzať zo záverov odvolacieho súdu.

11. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd vec opätovne prejednal a vo veci rozhodol.

12. K medzinárodnej príslušnosti konajúceho súdu súd konštatuje, že táto je daná na základe čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podľa ktorého ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Ako rozhodné právo určil súd právo slovenské, a to v súlade s ust. čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím 2), podľa ktorého pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, spravuje sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z civilného deliktu právnym poriadkom krajiny, na území ktorej vznikla škoda bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny došlo ku skutočnosti, ktorá spôsobila škodu a bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny alebo krajiny nastali nepriame následky takejto skutočnosti.

13. S prihliadnutím na predmet záväzkovo-právneho vzťahu strán a osobitnú právnu úpravu, z ktorej žalovaný nárok vyplýva, súd právny vzťah posúdil ako občiansko-právny, na ktorý súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia:

14. Podľa § 4 ods. 1, 2 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla /ďalej už len Zákon o PZP/: Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d) ušlého zisku.

15. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP: Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

16. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

17. Podľa § 4 Zákona o PZP:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie, d) ušlého zisku.

(3) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom 6b) uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky,

dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

18. Podľa § 11 Zákona o PZP:

(1) Poisťovateľ je povinný po uzavretí poisťnej zmluvy vydať poisťníkovi bez zbytočného odkladu zelenú kartu.

(2) Poisťovateľ je povinný po uzavretí poisťnej zmluvy vydať poisťníkovi bez zbytočného odkladu na účel zabezpečenia náhrady vzniknutej škody tlačivo na vypísanie údajov o dopravnej nehode alebo škodovej udalosti, ich účastníkoch, zúčastnených vozidlách a ich poškodení, poistení zodpovednosti a zavinení; poisťovateľ je povinný vydať poisťníkovi tlačivo aj na požiadanie.

(3) Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu písomne oznamovať kancelárii údaje o vzniku, zmene a zániku poistenia zodpovednosti a o poisťných zmluvách, ktoré uzavrel vrátane údajov podľa § 25 ods. 2 písm. a) a b). Poisťník je povinný poskytovať poisťovateľovi údaje podľa § 25 ods. 2 písm. a) a b) a ich zmeny. Poisťovateľ je povinný overiť si údaje o motorovom vozidle evidované kanceláriou.

(4) Poisťovateľ je povinný do 15 dní po zániku poistenia zodpovednosti vydať poisťníkovi doklad o škodovom priebehu poistenia zodpovednosti. Ak poisťník nespĺnil povinnosť podľa § 9 ods. 5, nie je poisťovateľ povinný do splnenia tejto povinnosti vrátiť poisťné podľa odseku 11.

(5) Poisťovateľ bez zbytočného odkladu ustanoví poistenému na základe jeho písomnej žiadosti právneho zástupcu 15) v konaní o náhradu škody pred súdom, na ktorú sa vzťahuje poistenie zodpovednosti.

(6) Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

(7) Poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

(8) Ak poisťovateľ nespĺni povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. 15a)

(9) Odseky 6 až 8 sa použijú rovnako aj vtedy, ak nárok na náhradu škody uplatnil poškodený proti likvidačnému zástupcovi (§ 15a).

(10) Ak nie je ohrozené trestné konanie podľa osobitného predpisu 15b) alebo prejednávane priestupku, oznamuje orgán činný v trestnom konaní alebo orgán prejednávajúci priestupok poisťovateľovi alebo kancelárii na požiadanie údaje o dopravnej nehode v rozsahu podľa osobitného predpisu, 15c) alebo mu umožní nahliadať do spisu a vyhotovovať z neho výpisy vo veci týkajúcej sa škodovej udalosti.

(11) Ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poisťného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poisťné, má poisťovateľ nárok na pomernú časť poisťného ku dňu, keď poistenie zodpovednosti zaniklo. Zostávajúcu časť poisťného je poisťovateľ povinný poisťníkovi vrátiť, ak suma presiahne 50 Sk.

(12) Ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poisťného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poisťné, a v tomto poisťnom období dôjde ku škodovej udalosti, z ktorej vznikla povinnosť poisťovateľa nahradiť škodu, má poisťovateľ právo na poisťné až do konca tohto poisťného obdobia.

(13) Poisťovateľ je povinný poisťníkovi písomne oznámiť najneskôr desať týždňov pred uplynutím poisťného obdobia

a) výšku poisťného podľa § 8 na nasledujúce poisťné obdobie, b) dátum skončenia poisťného obdobia, c) termín, do ktorého je možné podať výpoveď príslušnej poisťnej zmluvy podľa osobitného predpisu.

19. Predmetom konania v prejednávanej veci je žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 756,- € s príslušenstvom. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobca vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorý žalovaný pohľadávku nadobudol postúpením od poškodeného K. S., preukazoval predloženou písomnou zmluvou

o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2016 (č. I. 14 spisu), predmetom ktorej bolo postúpenie peňažnej pohľadávky postupcu K. S. voči žalovaného z titulu jeho nároku voči žalovanému podľa § 4 Zákona č. 381/2001 Zb., predstavujúceho nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.12.2014 na vozidle Chevrolet P., evidenčné číslo U., spolu s príslušenstvom a všetkými právami s pohľadávkou súvisiacimi.

20. Hmotno-právnym základom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 756,- € s príslušenstvom je nárok poškodeného K. S. na náhradu škody voči žalovanému ako poisťovateľovi z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upraveného Zákonom č. 381/2001 Z. z. Priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi a teda pasívna legitimácia žalovaného vyplýva z ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. V konaní nebola sporná povinnosť žalovaného v súlade so Zákonom č. 381/2001 Z. z. uhradiť za podmienok vyplývajúcich z tohto Zákona náhradu škody poškodenému K. S., ktorá vznikla poškodenému v príčinnej súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla značky Chevrolet P., evidenčné číslo U. dňa 15.12.2014 v dôsledku škodovej udalosti (dopravnej nehody) spôsobenej prevádzkou motorového vozidla Hyundai I., evidenčné číslo N., ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného.

21. V konaní rovnako nebolo sporné a uvedené vyplýva aj z judikatúry súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, že súčasťou nároku poškodeného na náhradu škody, ktorý si v súlade so Zákonom č. 381/2001 Z. z. poškodený uplatňuje priamo proti poisťovateľovi škodcu, môžu byť aj uplatnené preukázané nároky na náhradu nákladov, ktoré poškodený vynaložil na prenájom náhradného motorového vozidla po dobu, po ktorú v dôsledku škodovej udalosti nemohol využívať svoje poškodené motorové vozidlo. Škoda v tomto prípade sa odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného používať havarované vozidlo počas doby opravy a spočíva v znížení majetkového stavu poškodeného, ktorý vynaložil vyššie náklady na vypožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať po určitú dobu v dôsledku poškodenia veci.

22. Žalobca v prejednávanej veci opiera dôvodnosť svojho nároku o obsah uzatvorenej zmluvy o nájme náhradného vozidla medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom zo dňa 15.12.2014 (č. I. 8 spisu) a zmluvu o nájme č. XXXb zo dňa 01.01.2015 (č. I. 9 spisu) a na ich základe prenajímateľom vystavené faktúry za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme za obdobie od 15.12.2014 do 31.12.2014 v sume 1.071,- eur (č. I. 10 spisu) a faktúru za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. XXXb za obdobie od 01.01.2015 do 30.01.2015 v sume 2.268,- eur (č. I. 11 spisu). Z výsluchu svedkov a poškodeného K. S. o. i. vyplynulo, že nájomné za prenájom vozidla poškodený žalobcovi neuhradil. Súd preto opätovne vyhodnocoval otázku existencie základu žalovanej pohľadávky z hľadiska žalovaným namietaného vzniku práva na zaplatenie náhrady škody.

23. Žalovaný namieta, že žalobca nepreukázal reálne zaplatenie nákladov za nájom, teda úbytok majetkovej hodnoty na strane poškodeného a s tým súvisiaci vznik škody.

24. Posúdením obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2016 uzatvorenej medzi postupcom (poškodeným K. S.) a žalobcom (č. I. 14 spisu) súd zistil, že napriek tomu, že preukázateľne poškodený nevykonal peňažnú úhradu nájomného žalobcovi, podľa bodu 5 Zmluvy o postúpení pohľadávky, pohľadávka právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a pohľadávka žalobcu na zaplatenie nájomného boli vzájomne vysporiadané započítaním ako jedným zo spôsobov zániku záväzku, ktorým došlo k faktickej úhrade nájomného. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery odôvodnenia uznesenia Krajského súdu Bratislava vo veci sp. zn. 3Cob/220/2017, podľa ktorých je potrebné vychádzať zo zmluvy o postúpení, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak ku postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom s tým, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorá vznikla poškodenému ako následok dopravnej nehody. Náklady poškodeného ako nájomcu náhradného vozidla voči prenajímateľovi ako veriteľovi síce poškodený nezaplatil, avšak svoj záväzok vysporiadal v rámci vzájomného započítania pohľadávok a to v rámci právneho úkonu postúpenia pohľadávky, na základe čoho si žalobca ako aktívne legitimovaný uplatnil svoj nárok priamo voči žalovanému.

25. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že k úhrade nájomného poškodeným voči žalobcovi došlo formou započítania ako spôsobu zániku záväzku a spôsobu úhrady peňažnej pohľadávky dlžníkom. Takýmto spôsobom bol zo strany žalobcu dostatočne preukázaný vznik a existencia škody na strane poškodeného, keď zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že vzájomné nároky žalobcu a poškodeného sa navzájom započítavajú. Vzájomným započítaním pohľadávok nastala zmena majetkových pomerov na strane poškodeného v podobe straty jeho pohľadávky na poistné plnenie voči žalovanému a teda ku vzniku škody v rozsahu zodpovedajúcom postupovanej pohľadávke na poistné plnenie. Zmluvu o postúpení pohľadávky preto súd vyhodnotil ako platný právny úkon, na základe ktorého žalobca nadobudol v postúpenom rozsahu pohľadávku na poistné plnenie voči žalovanému (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline, 14Cob/46/2019 zo dňa 26.09.2019).

26. K žalovaným namietanej účelnosti vynaložených nákladov na užívanie náhradného vozidla v súvislosti s pristavením vozidla na vykonanie opravy a následnú dĺžku vykonávanej opravy poškodeného vozidla v servise O. I..W..V., keď k oprave poškodeného vozidla došlo až po 53 kalendárnych dňoch od vzniku škodovej udalosti, čo žalovaný označil za neprimerane dlhú dobu, súd uvádza nasledovné. Z vykonaných dôkazov výsluchom svedkov I. C. a K. S. súd zistil, že poškodené motorové vozidlo bolo do servisu vykonávajúceho opravu pristavené bezprostredne po škodovej udalosti, v dôsledku ktorej bol poškodený vylúčený z používania poškodeného motorového vozidla a to vzhľadom na rozsah poškodenia vecí. Svedok K. S. uviedol účel použitia náhradného vozidla a rovnako sa vyjadril k okolnostiam vykonávanej opravy, keď po dobu odstavenia motorového vozidla opakovane dopytoval opravovňu na termín vykonania opravy. Nesporné je, že k poškodeniu motorového vozidla došlo v čase pred vianočnými sviatkami, keď po vykonaní ohliadky poškodeného vozidla sa pristúpilo k vykonávaniu opravy až dňa 12.01.2015 (zákazkový list a faktúra). Svedok I. C. popísal postup servisu pri prijímaní motorových vozidiel a následne vykonávaných opravách, ktorý označil za individuálny, závislý od postoja zákazníka a vyjadrenia poisťovne k rentabilnosti vykonávanej opravy. Uviedol, že vozidlá sa prijímajú do servisu na základe plánovacieho kalendára v závislosti na uvoľnené kapacity pre vykonanie opravy. Svedok potvrdil, že k reálnemu ukončeniu opravy poškodeného vozidla došlo v deň zdaniteľného plnenia podľa faktúry, t. j. dňa 06.02.2015.

27. Vo väzbe na zistený skutkový stav z vykonaných dôkazov a námietky žalovaného, ktorými namietal neúčelnosť vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, súd uvádza, že pre posúdenie účelnosti poškodeným vynaložených nákladov za požičanie náhradného vozidla je podstatné, či v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného mohol alebo nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a čas, po ktorý bol poškodený vylúčený z možnosti využívať vlastné poškodené motorové vozidlo a musel si zapožičať náhradné vozidlo, čo žalobca v konaní nesporne preukázal. Náhrada nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody za náhradné motorové vozidlo je škodou súvisiacou a vyvolanou poistnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, ktorý je právnym predchodcom žalobcu. Súd pri uplatnení nároku žalobcom posudzoval nutnosť a účelnosť týchto nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla vychádzajúc z celkovej doby, počas ktorej bol poškodený vylúčený z možnosti užívať svoje poškodené motorové vozidlo práve v dôsledku poistnej udalosti. Z vykonaných dôkazov nesporne vyplynulo, že ku vzniku škodovej udalosti došlo dňa 15.12.2014, pričom doba, po ktorú bol poškodený v dôsledku poškodenia motorového vozidla a teda v dôsledku poistnej udalosti obmedzený na užívaní svojho poškodeného motorového vozidla, nie je obmedzená len dobou, po ktorú sa reálne uskutočnila oprava vozidla, t. j. od 12.01.2015 do 06.02.2015, ale je ním doba bezprostredne po poškodení motorového vozidla až do okamihu, kedy bolo opravené vozidlo odovzdané poškodenému. Pokiaľ poškodený uzatvoril nájomnú zmluvu na prenájom náhradného motorového vozidla na dobu od 15.12.2014 (t. j. na obdobie od vzniku poistnej udalosti) až do 30.01.2015, je možné konštatovať, že po uvedenú dobu bol poškodený nútený riešiť svoju situáciu zabezpečením si náhradného vozidla za dojednané nájomné.

28. Žalobca v konaní preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie náhradného motorového vozidla v dôsledku poistnej udalosti, ktorú nespôsobil, ktorú zavinil klient žalovaného. Náklady za prenájom náhradného vozidla predstavujú spolu sumu 2.583,- eur, z ktorej žalovaný uhradil poistné plnenie tak, že uvedenú sumu krátil o sumu žalovanej istiny 756,- eur. Pri posúdení účelnosti prenájmu motorového vozidla v celkovom kontexte dĺžky nájomného súd posudzoval reálne možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo vzhľadom na zistený rozsah poškodenia vozidla, pričom súd ustálil celkovú dobu nájmu, z ktorej vyplýva suma zodpovedajúca ujme poškodeného

titulom nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla vo výške 2.583,- eur. Pokiaľ žalovaný v oznámení o poistnom plnení krátil plnenie o sumu 756,- eur zodpovedajúcu 10 dňom prenájmu náhradného vozidla, takýto postup žalovaného súd vyhodnotil ako nedôvodný, nemajúci oporu v hmotnom práve. Zo strany žalovaného absentuje právne relevantné tvrdenie odôvodňujúce takýto postup. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Obdo/48/2012.

29. Na základe vyššie uvedených skutočností priznal súd žalobcovi nárok na zaplatenie žalovanej istiny 756,- eur. Vo vzťahu k žalobcom uplatneným úrokom z omeškania súd konštatuje, že v zmysle zákonnej úpravy ako aj rozhodovacej praxe všeobecných súdov, zákonodarca otázku vzniku nároku na zaplatenie úrokov z omeškania viaže v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. na nesplnenie povinností podľa odseku 6, t. j. povinnosti bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinností poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v stanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia.

30. Z ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. plynie povinnosť poisťovateľa začať a ukončiť šetrenie poistnej udalosti a poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie. V prípade, ak poisťovateľ tieto svoje povinnosti podľa ods. 6 nesplní, je v zmysle ust. § 11 ods. 8 tohto zákona povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Zároveň platí, že v zmysle ust. § 11 ods. 7 tohto zákona je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Samotné ustanovenie § 11 ods. 8 tohto zákona prostredníctvom poznámky pod čiarou č. 15a priamo odkazuje na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré znie: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ náš právny poriadok hovorí o úrokoch z omeškania, tak tento inštitút zakotvuje ako určitý druh sankcie za omeškanie s plnením peňažného dlhu.

31. Zákonodarca však v Zákone o PZP otázku vzniku nároku na zaplatenie úroku z omeškania viaže na porušenie nepeňažnej povinnosti (skutočnosť splnenia či nesplnenia povinnosti poisťovateľa začať a ukončiť šetrenie poistnej udalosti a oznámiť poškodenému dôvody, pre ktoré odmietol alebo znížil poistné plnenie). Napriek tomu, že právny poriadok Slovenskej republiky nepozná nárok na zaplatenie úrokov z omeškania pri nesplnení nepeňažného záväzku a z pohľadu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo dňa 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel vyplýva zámer upraviť sankcie pre prípad porušenia povinnosti v stanovených lehotách začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti pre zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, t. j. pre povinnosti nepeňažnej povahy, zákonodarca túto sankciu v prijatej právnej úprave však spája s aplikáciou ustanovenia o úrokoch z omeškania. Aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudok sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018 a rozsudok sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019), o ktorú sa opiera aj aktuálna rozhodovacia prax nadriadeného súdu - Krajského súdu v Žiline (napr. rozsudok sp. zn. 14Cob/46/2019 zo dňa 26.09.2019) a ďalších odvolacích krajských súdov, svedčí záveru, že poisťovateľ sa do omeškania s plnením náhrady škody dostáva až vtedy, ak po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradí v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.. Tzn., že v rozhodovacej praxi súdov nie je zohľadňovaný dôvod odopretia plnenia žalovaným, povaha uplatneného nároku a k nemu viažuceho sa rozhodnutia.

32. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam, pri rešpektovaní princípu právnej istoty vyjadreného v Čl. 2 ods. 2 CSP ako jedného zo základných princípov právneho štátu a vzhľadom na vyššie uvedené závery

súdov SR, súd vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania vyhodnotil túto časť nároku ako právne nedôvodnú, a preto žalobný návrh v časti úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

33. Podľa Čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

34. S ohľadom na uvedené závery súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 756,- eur a vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,05% ročne od 25.06.2015 do zaplatenia, ktorá časť nároku je viazaná na omeškanie dlžníka, súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na princípe úspechu strán v spore.

36. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Vo väzbe na zistený pomer úspechu strán v spore súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64% vychádzajúc z celkovej uplatnenej pohľadávky žalobcom vo výške uplatnenej istiny 756,- eur a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 29.10.2019, t. j. vo výške 166,10 eur, spolu 922,10 eur a zo sumy priznanej istiny 756,- eur, keď úspech žalobcu predstavuje 82%, úspech žalovaného 18% a čistý úspech žalobcu 64%. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP rozhodne súd o konkrétnej výške náhrady trov konania až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie na súde končí samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).